

Esmorzar a Tous

L'H. es pensa que a la Rambla de C. sempre sembla diumenge. Posa-hi la primera calor i a, l'H., li vindrà de gust un suc natural d'aquest establiment que se'l fa pagar. Xarrupa que xarruparàs (maduixa-mango-poma), mirarà com passa la gent des d'un banc ombrejat per plataners centenaris. Però avui l'H. encara porta abric, i el suc és un croissant de sobrassada del forn de Sant J., i la gent, això sí, és la que ha vingut a veure, fent diumenge com podrien fer dilluns.

L'H. es pensa que a la Rambla de C. sempre sembla que sigui diumenge. Posa-hi la primera calor i a, l'H., li vindrà de gust un suc natural d'aquest establiment que se'l fa pagar. Xarrupa que xarruparàs (maduixa-mango-poma), mirarà com passa la gent des d'un banc ombrejat per plataners centenaris. Però avui l'H. encara porta abric, i el suc és un croissant de sobrassada del forn de Sant J., i la gent, això sí, és la que ha vingut a veure, fent diumenge com podrien fer dilluns. A diferència d'on viu l'H., a la Rambla de C. no hi ha 'chonis' ni 'canis'. A les terrasses fumen rosses injectades de bòtox i col·lagen, i l'H. s'imagina tot el món que deuen haver vist des d'aquelles ulleres de sol panoràmiques, inscrites amb sigles daurades. També mira els turistes que s'hi passen i que li fan venir al cap l'imaginari ampul·lós dels hotels de la cadena Intercontinental. Observa les àvies que van de bracet i que es deuen dir Rosa Maria, o Maria Rosa, com les que truquen a Catalunya Ràdio i que, amb les perles d'anar de visita i la manicura en regla, encara fan tant de goig. Reüllla els gossos que van més sovint a la perruqueria que no ella, i les parelles que empenyen cotxets de marca que valen més que no el seu sofà. Al voltant de pares bronzejats orbiten germanets rossos, pentinats amb clenxa i amb vestits conjuntats. Un molt honorable ex-president es queixava que els aborígens no estàvem per la feina: si baixés un dia Rambla de C. avall, pensa l'H., veuria que no li caldria patir: els tenen de tres en tres, molt honorable, cregui'm a mi que 'no estamos tan mal, hombre'. I fa una altra mossegada al croissant. És clar que l'H. també hi veu mileuristes, viatgers de Vueling, hipotecats collats, o, encara més avall, llicenciats de dues carreres, gent que agafa el tren o que viu de lloguer. Però, per ella, no són més que un 'background', el fons neutre que fa ressaltar l'espectacle, la tela de vellut sobre la qual guanyava tant l'osset de plata que es va regalar per l'aniversari. Sí, aquest mateix que porta enfilat a la solapa de l'abric que ara s'espolsa d'engrunes, mentre s'empassa l'últim mos del croissant.

29 març 2011

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)